

Laiškas Unei Babickaitei, 1930-04-03, [iš Kauno - į Arleną, Badeną].

Labas, / labai apsidžiaugiau gavęs laišką

Labas,
labai apsidžiaugiau gavęs laišką ir siuntinį.

Tavo „teatralinis likimas“ man visuomet labai rūpėjo [1]. Ir aš labai džiaugiuosiu, kad jis yra toks, koks jis turėjo būti.

Tiktai prieš reiškiama padėką norėčiau visu griežtumu protestuoti, motyvuodamas Krylovo pasakėčios terminu „мы пахали“ [2].

Gerai, kad prisiuntei medžiagą apie save. Nors man ir labai jos gaila, bet ją turėsiu atiduoti į Teatro Muz[i]ejų, kuris man tenka organizuoti [3]. Tenai tokie dalykai man bus kaip tik vietoje.

Būtų gera, kad ir ateity medžiagą apie save į Muz[i]ejų atsiųstum. Be laikraštinių iškarpu — svarbu dar man afišos, programai, nuotraukos su kostiumu rolėse, — lygiai Tavo vienos, lygiai tos trupės ir pjesės, kur vaidini. Jei galėtum tokią medžiagą prisiųsti ir iš praeities, būtų geras daiktas: būsimas teatro istorikas teminės geru žodžiu ir darbą, ir tvarkingumą.

Širdingai sveikindamas su pasisekimu. Su —

BSruoga
Kau[nas], 1930 bal[andžio] 3 d[iena]

KOMENTARAI

- [1] Unė Babickaitė-Graičiūnienė (Unei Baye) (1897–1961), aktorė, režisierė, 1928–1936 m. vaidinusi Paryžiaus, Londono teatruose.
- [2] Ivanas Krylovas (1769–1844), rusų poetas, vertęs XVII a. prancūzų rašytojo Žano de Lafonteno pasakėčias. Krylovas 1808 m. išvertė artimo siužeto Lafonteno pasakėčią „Karieta ir musė“ (1671).
Frazė „мы пахали“ (~ rus = „mes arėme“, t. y. dirbome kartu) - iš Ivano Dmitrijevo (1760–1837) pasakėčios „Musė“ („Муха“), parašytos 1805 m.
- [3] Teatro muziejus įkurtas 1926 m. Kauno Vytauto Didžiojo universitete, B. Sruogos ir V. Krėvės-Mickevičiaus iniciatyva. Lietuvos teatro, muzikos ir kino muziejuje saugoma Unės Babickaitės kolekcija.